

(S)

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB "G1" 2019-03-25 SKUNDO**

2019 m. gegužės 28 d. Nr. S-66 (7-39/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Evaldo Raistensčio
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei

Ramutei Matkevičienei
bankroto administratorei S. S. K.
I. J.

mokesčių administratoriaus atstovui

2019-05-07 posėdyje išnagrinėjusi BUAB "G1" (toliau – Pareiškėja, Bendrovė) 2019-03-25 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2019-03-05 sprendimo Nr. 331-72255 grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas, n u s t a t è:

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) įskaitymo taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) (toliau – Taisyklės), ir, išnagrinėjusi Pareiškėjos 2019-02-13 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-77893, ginčijamu 2019-03-05 sprendimu Nr. 331-72255 nusprendė negrąžinti (neįskaityti) 1428,13 Eur permokos, nes nepateikti pagal MAĮ 87 str. 6 dalyje nustatytą tvarką pareikalauti dokumentai (duomenys), susiję su Inspekcijos administruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu.

Ginčijamame sprendime nurodyti papildomi jo priėmimo motyvai – 2019-02-20 per *Mano VMI* Pareiškėjai išsiųstas pranešimas pateikti papildomus dokumentus susidariusios PVM permokos pagrįstumui nustatyti: išrašomų ir gaunamų PVM sąskaitų faktūrų registrus už 2014 m. 11 ir 12 mėn., 2015 m. 01, 02, 05, 06, 07, 09 mėn., 2016 m. 01 ir 02 mėn.; paaiškinimą ar nėra prievolės patikslinti

PVM atskaitos ir į biudžetą grąžinti į PVM atskaitą įtrauktų prekių / paslaugų, įskaitant ilgalaikį turta, pirkimo PVM sumas, kurios nebebus naudojamos PVM apmokestinamai veiklai vykdyti (pateikti prekių ir ilgalaikio turto inventorizacijos aktus išregistravimo iš PVM mokėtojų registro dienai, bei pateikti paaiškinimą, kas sudarė PVM atskaitą). Bankroto administratorius pateikė paaiškinimą ir teismo nutartis, kad jam nebuvo perduoti bendrovės dokumentai, todėl bankroto administratorius negali pateikti pareikalautų dokumentų susidariusios PVM permokos pagrįstumui nustatyti. Bendrovei nebuvo duotas nurodymas teikti gaunamų ir išrašomų PVM sąskaitų faktūrų registrus. Be pareikalautų dokumentų neįmanoma nustatyti, ar susidariusi permoka yra pagrįsta, todėl Inspekcija priėjo išvados negrąžinti susidariusios permokos.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir prašo jį panaikinti.

Skunde nurodoma, kad Klaipėdos apygardos teismas 2016-01-18 nutartimi civilinėje byloje Nr. B2-800-730/2016 iškėlė bankroto bylą Pareiškėjai. Teismo nutartis dėl bankroto bylos iškėlimo ir administratoriaus paskyrimo įsiteisėjo 2016-01-29.

Klaipėdos apygardos teismo 2016-04-15 nutartimi patvirtinti Bendrovės kreditorių finansiniai reikalavimai (6951,35 Eur), 2016-07-04 teismo nutartimi patvirtinti buvusių bendrovės vadovų finansiniai reikalavimai (31962 Eur). Po atskirojo skundo išnagrinėjimo Lietuvos apeliaciniame teisme, minėta nutartis įsiteisėjo 2016-08-30. Kreditorių susirinkimui priėmus sprendimą kreiptis į teismą su prašymu paskelbti Pareiškėją bankrutavusia, teismo 2017-06-02 nutartimi Pareiškėja pripažinta bankrutavusia ir likviduojama dėl bankroto.

Atlikus bendrovės bankroto procedūras, numatytas Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatyme, ir baigus teisinius ginčus dėl tyčinio bankroto, žalos atlyginimo, bankroto administratorius privalo sudaryti likvidavimo aktą ir baigiamąjį balansą. Kadangi Pareiškėja turi 1428,13 Eur PVM permoką, bankroto administratorė 2019-02-13 kreipėsi į Inspekciją dėl permokos grąžinimo.

Gavus 2019-02-20 Inspekcijos nurodymą, 2019-02-25 buvo pateiktas prašymas dėl debitorinės skolos grąžinimo su paaiškinimais ir 2018-10-15 baudžiamasis nuosprendis, priimtas teismo pagal Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos pateiktą ikiteisminio tyrimo medžiagą, pagal administratoriaus prašymą dėl dokumentų ir turto neperdavimo pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 222 str. 1 dalį. Pirmos instancijos bei apeliacinės instancijos teismai išteisino buvusius Bendrovės vadovus pagal BK 222 str. 1 dalį, kadangi nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių.

Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos 2019-03-05 sprendimą Nr. 331-72255 ir spręsti šį ginčą jos naudai, nes Pareiškėja neturi galimybės pateikti Inspekcijos 2019-02-20 nurodyme išvardintų dokumentų (išrašomų ir gaunamų PVM sąskaitų faktūrų registrų už laikotarpį, kuriuo susidarė permoka), o Klaipėdos apygardos teismas negali priimti sprendimo dėl Pareiškėjos veiklos pabaigos. Skunde pabrėžiama, kad nagrinėjamu atveju buvo išnaudotos visos įmanomos teisinės priemonės dėl dokumentų neperdavimo: buvo iškeltos bylos dėl baudžiamosios atsakomybės, žalos atlyginimo, tyčinio bankroto. Visos šios bylos buvo nagrinėjamos ir apeliacine tvarka, bet buvo išspręstos, nenustačius buvusių Bendrovės vadovų kaltės.

Kartu su skundu Pareiškėja pateikė Klaipėdos apylinkės teismo 2018-10-17 sprendimą dėl žalos atlyginimo; Klaipėdos apylinkės teismo 2018-10-15 nuosprendį; 2019-02-04 Klaipėdos apygardos teismo (apeliacinės instancijos) nutartį dėl baudžiamojo nuosprendžio ir Lietuvos apeliacinio teismo 2019-03-21 nutartį dėl tyčinio bankroto.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas atmetinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Nagrinėjamo mokestinio ginčo esmė – ar pagrįstai mokesčių administratorius atsisakė tenkinti Pareiškėjos prašymą grąžinti 1428,13 Eur mokesčio permoką.

Mokesčių administratorius ginčijamą sprendimą, kuriuo buvo atsisakyta grąžinti Pareiškėjos 2019-02-13 prašyme Nr. (17.16-40) GES-77893 nurodytą 1428,13 Eur mokesčio permoką (skirtumą), priėmė konstatavęs, kad Pareiškėja nepateikė pagal MAĮ 87 str. 6 dalyje nustatytą tvarką pareikalautų dokumentų (duomenų), susijusių su ginčo permokos (skirtumo) susidarymu. Pareiškėja

skunde teigia, kad neturi galimybės pateikti Inspekcijos 2019-02-20 nurodyme išvardintų dokumentų, nes jie nebuvo perduoti bankroto administratoriui (to nepadarė buvę Bendrovės vadovai). Pareiškėjos atstovė (bankroto administratorė) tvirtina, kad buvo išnaudotos visos įmanomos teisinės priemonės dėl dokumentų neperdavimo, todėl ginčas turėtų būti sprendžiamas Pareiškėjos naudai.

Komisija pažymi, jog mokesčių permokų grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su jo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai. Pagal MAĮ 87 str. 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokestinei nepriemokai padengti. To paties straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokestinei nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu. <...> Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio Įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstantis dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos grąžinimo bus atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 dalyje nustatytų terminų pabaigos dienos.

Prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) ATP baudos permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas užpildymo, pateikimo ir atitinkamų sumų grąžinimo tvarką detalizuojančių Taisyklių 16 punkte nurodyta, kad prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis (pavyzdžiui, PVM sąskaitas faktūras, prekių pirkimo–pardavimo sutartis, teismo nutartis, mokėjimo dokumentus (mokėjimo nurodymas, mokėjimo pavedimas, debeto pavedimas, mokėjimo kvitas, atsiskaitomasis čekis), muitinės dokumentus, nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas, valstybės (savivaldybės) institucijų (įstaigų) pažymas, kredito įstaigose laikomų piniginių lėšų sąskaitų išrašų kopijas, įgaliojimą (jo kopiją), atstovavimą patvirtinančią dokumentą (jo kopiją), paveldėjimo teisės liudijimą (jo kopiją) ir kt.), pagrindžiančius Inspekcijos administruojamų mokesčių ar baudų už AN permokos (skirtumo) susidarymą ir (arba) patvirtinančius Inspekcijos neadministruojamų mokesčių, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų sumokėjimą ar nepagrįstai išieškotas sumas, Prašymą pateikusio asmens identifikavimą, jei Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, nagrinėjantis Prašymą, negali gauti šios informacijos iš kitų valstybės institucijų (įstaigų) informacinių sistemų elektroniniu būdu ar kitomis ryšio priemonėmis ir to pareikalauja šių Taisyklių 17 punkto nustatyta tvarka ir terminais. Mokesčių mokėtojas gali papildomus dokumentus ar duomenis pateikti kartu su Prašymu.

Taigi, pagal aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą mokesčių administratorius prieš grąžindamas mokesčių mokėtojo prašomą grąžinti mokesčio permoką turi įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka, taip pat įsitikinti ar nėra teisinio pagrindo turimą permoką (skirtumą) įskaityti kitoms nepriemokoms padengti (MAĮ 87 str. 1 dalis). Įgyvendinamas šią teisę mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų, būtinų mokesčio permokos realumui nustatyti, ir nurodyti mokesčių mokėtojui per nustatytą terminą pateikti trūkstantis dokumentus. Jei per nustatytą terminą šie dokumentai nepateikiami, mokesčių administratorius prašymo (dėl permokos grąžinimo) nenagrinėja ir permokos grąžinimo procedūra netęsiama. Be to, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) ne kartą savo praktikoje yra pasisakęs, kad įrodinėjimo naštos paskirstymo prasme pareiga įrodyti prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą tenka mokesčių mokėtojui, o jam šios pareigos neįvykdžius, jis, kaip taisyklė, praranda teisę į mokesčio permoką (pavyzdžiui, 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016).

Pagal Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ĮBI) 11 str. 5 d. 16 punktą įmonės administratorius „organizuoja ir kontroliuoja pajamų, gautų valdant, naudojant ir disponuojant bankrutuojančios įmonės turtu, ir sąnaudų apskaitą, taip pat įmonės bankroto proceso metu teisės aktų nustatyta tvarka sudaro ir teikia metinių ir tarpinių finansinių ataskaitų rinkinius, likvidavimo pradžios ir likvidavimo pabaigos finansines ataskaitas. Tais atvejais, kai įmonė nėra pateikusi mokesčių deklaracijų ir kitų dokumentų, administratorius privalo suteikti galimybę

atitinkamoms institucijoms atlikti dokumentų patikrinimus ir revizijas duomenims, teiktiniems nepateiktose mokesčių deklaracijose ar kituose dokumentuose, nustatyti“.

Iš MAĮ 87 str. 5 ir 6 dalyse ir ĮBĮ 11 str. 5 d. 16 punkte nustatyto reglamentavimo matyti, kad jame yra įtvirtintos atitinkamos mokesčių administratoriaus ir bankrutuojančios įmonės administratoriaus teisės bei pareigos. Mokesčių administratoriui suteikta teisė patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą, o įmonės administratoriui nustatyta pareiga suteikti galimybę mokesčių administratoriui atlikti dokumentų patikrinimus ir revizijas duomenims, teiktiniems mokesčių deklaracijose ar kituose dokumentuose, nustatyti.

LVAT laikosi pozicijos, jog nustačius, kad pareiškėjas turėjo galimybę pateikti mokesčių administratoriaus prašomus dokumentus, tokia aplinkybė reikštų, jog pareiškėjas jam tenkančios pareigos tinkamai neįvykdė, o tuo pačiu galimai neįrodė ir prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumo. Kitu atveju, nustačius, kad pareiškėjas neturėjo objektyvios galimybės pateikti mokesčių administratoriaus prašomus dokumentus, tokia aplinkybė reikštų, jog pareiškėjas aptariamą pareigą įvykdė savo galimybių ribose, o prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumas turėtų būti vertinamas, remiantis visomis leistinomis įrodinėjimo priemonėmis, būtent tiesioginiais įrodymais (buhalterinės apskaitos ir finansinės atskaitomybės dokumentais, kurie yra išlikę pas šalis ir pan.), ir netiesioginiais įrodymais (visomis kitomis faktinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, pas kitus ūkio subjektus, buvusius Bendrovės verslo partnerius, turimais buhalterinės apskaitos dokumentais; kreditorinių reikalavimų bankroto byloje pareiškimais ir pan.) (LVAT 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016, 2017-03-21 nutartis adm. byloje Nr. eA-3146-575/2017). Be to, kaip minėta, pareiga įrodyti prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą tenka bankrutuojančios įmonės administratoriui.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėja nepateikė išrašomų ir gaunamų PVM sąskaitų faktūrų registru už 2014 m. 11 ir 12 mėn., 2015 m. 01, 02, 05, 06, 07, 09 mėn., 2016 m. 01 ir 02 mėn.; paaiškinimo ar nėra prievolės patikslinti PVM atskaitos ir į biudžetą grąžinti į PVM atskaitą įtrauktų prekių / paslaugų, įskaitant ilgalaikį turtą, pirkimo PVM sumas, kurios nebebus naudojamos PVM apmokestinamai veiklai vykdyti (pateikti prekių ir ilgalaikio turto inventorizacijos aktus išregistravimo iš PVM mokėtojų registro dienai, bei paaiškinimą, kas sudarė PVM atskaitą), t. y. neįvykdė Inspekcijos 2019-02-20 prašymo pateikti dokumentus pagal MAĮ 87 str. 6 dalies nuostatas. Byloje nagrinėjamu atveju, Pareiškėjos atstovė teigia, kad negali įvykdyti Inspekcijos nurodymo, kadangi buvę Bendrovės vadovai neperdavė jai jokių buhalterinės apskaitos dokumentų.

Nors skunde nurodytos aplinkybės leidžia teigti, kad mokesčių administratoriaus nurodyme išvardinti dokumentai nebuvo pateikti Inspekcijai dėl buvusių Pareiškėjos vadovų kaltės (dokumentai nebuvo perduoti bankroto administratoriui), Komisijos vertinimu, šių aplinkybių buvimas neleidžia teigti, jog Pareiškėjai turi būti grąžinta prašoma permoka. Pabrėžtina, kad pagal MAĮ 87 str. 6 dalies nuostatas, mokesčių administratorius turi įsitikinti, kad dėl mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų susidarė mokesčio permoka (įstatymų leidėjas siekia užtikrinti, kad mokesčio permoka būtų reali ir apskaičiuota atitinkamų buhalterinės apskaitos ar kitų dokumentų pagrindu), mokėtojas neturi kitų įsiskolinimų, kuriems padengti pagal imperatyvius įstatymo reikalavimus pirmiausia turi būti panaudota turima mokesčio permoka, o įgyvendindamas šias savo funkcijas, mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų, būtinų aptartoms aplinkybėms nustatyti. Pareiga įrodyti permokos realumą, kaip konstatavo LVAT, tenka mokesčių mokėtojui, o ne mokesčių administratoriui. Būtent mokesčių mokėtojas disponuoja informacija apie vykdytas ūkines operacijas, santykius su kitais ūkio subjektais, tuo tarpu mokesčių administratorius aptarta informacija, išskyrus deklaracijose ir apyskaitose deklaruotus suvestinius duomenis, nedisponuoja. Todėl mokesčių mokėtojas savo poziciją dėl permokos realumo turi teisę grįsti bet kokia leistina įrodomąja medžiaga. Tačiau, Komisijos vertinimu, nagrinėjamu atveju Pareiškėjos atstovė šios pareigos neįvykdė, apsiribodama teiginiais, kad prašomi pateikti dokumentai nepateikti dėl Bendrovės buvusių vadovų neveikimo (dokumentų neperdavimo). Atkreiptinas dėmesys, kad jokių kitų aktyvių veiksmų, kuriais būtų siekiama įrodyti permokos susidarymo realumą ar sudaryta galimybė mokesčių administratoriui susipažinti su duomenimis ir informacija, susijusia su tais mokesčiais laikotarpiais, kuriais susidarė deklaruota permoka, Pareiškėjos atstovė neatliko. Bendrovės bankroto administratorė Komisijos posėdžio metu teigė, kad iš Bendrovės banko sąskaitos išrašų matosi, jog buvo pirktos prekės ir

paslaugos kavinės veiklai, tačiau pirminių dokumentų atkūrimo procesas, remiantis turima informacija apie Bendrovės kontrahentus, būtų ilgas dėl kontrahentų skaičiaus ir banko sąskaitos išrašuose nurodytų sumų mažareikšmiškumo. Pabrėžtina, kad ūkio subjekto bankroto procedūra yra specifinė įmonės procedūra, tačiau ji nesudaro pagrindo tokį statusą turinčiam ūkio subjektui, siekiančiam susigrąžinti deklaruotą mokesčio permoką (skirtumą), taikyti kitokias permokos (skirtumo) grąžinimo taisykles, nei kitiems mokesčių mokėtojams, priešingu atveju, būtų pažeistas mokesčių mokėtojų lygybės principas (MAĮ 7 straipsnis). Kitaip vertinant įmonės bankroto administratoriaus pareigas, susidarytų situacija, kai netinkamai mokestines pareigas vykdžiusių mokesčių mokėtojų padėtis taptų geresnė už mokesčių mokėtojų, vykdančių savo pareigas pagal teisės aktus ir tinkamai bei laiku teikiančių visus finansinės atskaitomybės dokumentus ir deklaracijas.

Taigi, Komisija, visapusiškai įvertinusi bylos medžiagą ir ginčui aktualų teisinį reglamentavimą, sprendžia, jog nagrinėjamu atveju Pareiškėja (jos atstovė), apsiribodama ir įrodinėdama tik tą aplinkybę, kad Inspekcijos prašomų pateikti dokumentų nepateikė dėl Bendrovės buvusių vadovų neveikimo, neįvykdė jai tenkančios pareigos įrodyti paties prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą, nors, kaip minėta, tokiu atveju prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumas turėtų būti vertinamas, remiantis visomis leistinomis įrodinėjimo priemonėmis, būtent tiesioginiais įrodymais (buhalterinės apskaitos ir finansinės atskaitomybės dokumentais, kurie yra išlikę pas šalis ir pan.) ir netiesioginiais įrodymais (visomis kitomis faktinėmis aplinkybėmis, pvz., pas kitus ūkio subjektus, buvusius Bendrovės verslo partnerius, turimais buhalterinės apskaitos dokumentais, kreditorinių reikalavimų bankroto byloje pareiškimais ir pan.). Taigi, nagrinėjamu atveju darytina išvada, kad Pareiškėja neįrodė prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumo, todėl Inspekcija skundžiamu 2019-03-05 sprendimu Nr. 331-72255 pagrįstai ir teisėtai nusprendė negrąžinti Pareiškėjai prašomos mokesčio permokos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-03-05 sprendimą Nr. 331-72255.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Evaldas Raistenskis

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė